

TIESAS SPRIEDUMS (pirajā palāta)

2006. gada 5. oktobrī *

Lieta C-377/03

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 9. septembrī cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv G. Vilmss [*G. Wilms*] un K. Džolito [*C. Giolito*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Beļģijas Karalisti, ko pārstāv E. Dominkovica [*E. Dominkovits*], kā arī A. Goldmans [*A. Goldman*] un M. Vimmsers [*M. Wimmer*], pārstāvji, kam palīdz B. van de Valle de Gelke [*B. van de Walle de Ghelcke*], *avocat*,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — franču.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši N. Kolnerika [*N. Colneric*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*] (referents), M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un E. Levits,

ģenerālvokāte K. Štiksa-Hakla [*C. Stix-Hackl*],
sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Slawiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 4. maijā,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 26. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Savā prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka:
  - likumīgi nepabeidzot noteiktu tranzīta dokumentu (TIR karnešu) procedūras, kā rezultātā no tiem izrietošie pašu resursi netika ne pareizi ieģrāmatoti, ne termiņā nodoti Komisijai,

- nepaziņojot Komisijai visus pārējos neapstrīdētos muitas maksājumus, kas noformēti tādā pašā veidā (ierakstīti “B kontos”, nevis “A kontos”), attiecībā uz Beļģijas muitas nepabeigtajām TIR karnešu procedūrām, sākot ar 1996. gadu,

- atsakoties maksāt ar Komisijai maksājamām summām saistītos nokavējuma procentus,

Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 6., 9., 10. un 11. pants Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.) un kura no 2000. gada 31. maija atceļ un aizstāj Padomes 1989. gada 29. maija Regulu (EEK, *Euratom*) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, *Euratom* par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.) un kuras mērķis ir tāds pats.

Atbilstošās tiesību normas

TIR konvencija

2. Muitas konvencija par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, izmantojot TIR karneti (turpmāk tekstā — “TIR konvencija”), tika parakstīta Ženēvā (Šveicē) 1975. gada 14. novembrī. Beļģijas Karaliste ir šīs konvencijas dalībiece tāpat kā

Eiropas Kopiena, kas to apstiprināja ar Padomes 1978. gada 25. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2112/78 (OV L 252, 1. lpp.). Šī konvencija attiecībā uz Kopienu stājās spēkā 1983. gada 20. jūnijā (OV L 31, 13. lpp.).

- 3 TIR konvencija *inter alia* paredz, ka par precēm, kuras pārvadā saskaņā ar TIR procedūru, muitas iestādēs ceļā nav jāmaksā un jāiesniedz ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļi un citi maksājumi.
- 4 Lai šīs iespējas varētu īstenot, TIR konvencija paredz, ka precēm visā to pārvadājuma laikā jābūt pievienotam vienveidīgam dokumentam, TIR karnetei, kas kalpo pārvadājuma likumības kontrolei. Tāpat tā pieprasa, lai saskaņā ar tās 6. panta noteikumiem par pārvadājumiem galvotu līgumslēdzēju pušu apstiprinātas apvienības.
- 5 TIR konvencijas 6. panta 1. punkts tādējādi paredz:

“Katra Līgumslēdzēja puse, ievērojot tās noteiktos nosacījumus un galvojumus, var atļaut iestādēm izdot TIR karnetes vai nu tieši, vai ar atbilstošu iestāžu starpniecību un būt galvotājai.”

- 6 TIR karnete sastāv no lapu komplekta, kurā ir kupons Nr. 1 un kupons Nr. 2 ar atbilstošiem pasakņiem, uz kuriem norādīta visa vajadzīgā informācija. Viens kuponu pāris tiek izmantots katrā šķērsotajā teritorijā. Pārvadājuma sākumā pasaknis Nr. 1 tiek iesniegts nosūtītāja muitas iestādē; pārbaude notiek, kad no

izvešanas muitas iestādes, kas atrodas tajā pašā muitas teritorijā, tiek atdots atpakaļ pasaknis Nr. 2. Šo procedūru atkārto katrā šķērsotajā teritorijā, izmantojot dažādus kuponu pārus, kas atrodas vienā un tajā pašā karnetē.

- 7 TIR karnetes drukā un izplata Ženēvā izveidotā *International Road Transport Union* (Starptautiskā Autotransporta savienība; turpmāk tekstā — “IRU”). To izsniegšanu lietotājiem nodrošina katras valsts galvotājas apvienības, ko šim nolūkam ir pilnvarojušas līgumslēdzēju pušu pārvaldes iestādes. TIR karneti izsniedz nosūtītāja valsts galvotāja apvienība, un doto galvojumu nodrošina IRU un Šveicē dibināts apdrošinātāju pūls (“pool”) (turpmāk tekstā — “apdrošinātāju pūls”).
- 8 TIR konvencijas 8. pantā noteikts:

“1. Galvotāja apvienība uzņemas samaksāt ievadmuītas un izvedmuītas nodokļus un citus maksājumus, kā arī soda naudu [nokavējuma procentus], kas jāmaksā saskaņā ar tās valsts muitas normatīvajiem aktiem, kurā ir atklāts pārkāpums saistībā ar TIR pārvadājumu. Tā ir solidāri atbildīga par to, lai personas, kurām iepriekšminētās summas ir jāmaksā, to izdarītu.

2. Gadījumos, kad Līgumslēdzējas puses likumi un noteikumi neparedz maksāt ievadmuītas vai izvedmuītas nodokļus un citus maksājumus, kā noteikts iepriekš 1. pantā [punktā], galvotāja apvienība ar tādiem pašiem nosacījumiem uzņemas samaksāt summu, kas ir līdzvērtīga ievadmuītas un izvedmuītas nodokļu un citu maksājumu, kā arī soda naudas [nokavējuma procentu] summai.

3. Katra Līgumslēdzēja puse nosaka maksimālo summu par vienu TIR karneti, ko var prasīt no galvotājas apvienības, pamatojoties uz iepriekšminēto 1. un 2. punktu.

4. Galvotājas apvienības atbildība attiecībā pret tās valsts iestādēm, kurā atrodas nosūtītāja muitas iestāde, iestājas brīdī, kad muitas iestāde pieņem TIR karneti. Nākamajās valstīs, caur kurām preces ved saskaņā ar TIR procedūru, šī atbildība iestājas brīdī, kad preces ieved [..].

5. Galvotāja apvienība ir atbildīga ne tikai par precēm, kas ir uzskaitītas TIR karnetē, bet arī par precēm, kuras, lai gan tur nav uzskaitītas, drīkst būt autotransporta līdzekļa aizzīmogatajā daļā vai aizzīmogatā konteinerā. Uz citām precēm tas neattiecas.

6. Lai noteiktu šā panta 1. un 2. punktā minētos nodokļus un citus maksājumus, ziņas par precēm, kas ir ierakstītas TIR karnetē, uzskata par pareizām, ja nav pierādījumu par pretējo.

7. Ja ir jāmaksā šā panta 1. un 2. punktā minētās summas, kompetentās iestādes pirms prasības iesniegšanas pret galvotāju apvienību pēc iespējas liek maksājumu izdarīt personai vai personām, kas ir tieši atbildīgas.”

9 Saskaņā ar TIR konvencijas 11. pantu:

“1. Ja TIR karnetes procedūra nav pabeigta vai ir pabeigta ar nosacījumiem, kompetentās iestādes nav tiesīgas likt galvotājām apvienībām maksāt 8. panta 1. un 2. punktā minētās summas, izņemot gadījumus, kad viena gada laikā no TIR karnetes apstiprināšanas dienas tās ir rakstiski paziņojušas iestādei par nepabeigšanu vai pabeigšanu ar nosacījumiem. To pašu noteikumu piemēro, ja pabeigšanas sertifikāts ir iegūts nelikumīgi vai ar krāpšanu, tikai tad termiņš ir divi gadi.

2. Prasību samaksāt 8. panta 1. un 2. punktā minētās summas galvotājai apvienībai iesniedz ne ātrāk kā 3 mēnešus pēc dienas, kurā iestāde informēta, ka karnetes procedūra nav pabeigta vai ir pabeigta ar nosacījumiem, vai ka pabeigšanas sertifikāts ir iegūts nelikumīgi vai ar krāpšanu, un ne vēlāk kā divus gadus pēc šās dienas. Tomēr gadījumos, par kuriem iepriekšminēto divu gadu laikā ir iesākta tiesvedība, visas maksājumu prasības jāiesniedz viena gada laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas spriedums.

3. Galvotājai apvienībai trīs mēnešu laikā no dienas, kad pret to ir iesniegta maksājuma prasība, jāsamaksā prasītās summas. Samaksātās summas iestādei atmaksā, ja divu gadu laikā no dienas, kurā iesniegta maksājuma prasība, muitas iestādes konstatē, ka saistībā ar attiecīgo pārvadājumu pārkāpuma nav bijis.”

Kopienu tiesiskais regulējums muitas jomā

- 10 Saskaņā ar 451. pantu Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Īstenošanas regula”) un ko piemēro no 1994. gada 1. janvāra:

“1. Ja saskaņā ar [Kopienas Muitas] kodeksa 91. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu un 163. panta 2. punkta b) apakšpunktu preces pārvadā no vienas vietas Kopienas muitas teritorijā uz citu vietu tajā pašā teritorijā:

— saskaņā ar preču starptautisko pārvadājumu procedūru, izmantojot TIR karnetes (TIR konvencija),

— izmantojot ATA karnetes (ATA konvencija),

tad saistībā ar noteikumiem, ar ko reglamentē TIR vai ATA karnešu izmantošanu tādos pārvadājumos, Kopienas muitas teritoriju uzskata par vienotu teritoriju.

[..]”

11 Saskaņā ar Īstenošanas regulas 454. pantu:

“1. Šo pantu piemēro, neskarot TIR un ATA konvenciju īpašos noteikumus par galvotāju apvienību saistībām gadījumos, kad izmanto TIR vai ATA karnetes.

2. Ja saistībā ar pārvadājumiem, ko veic ar TIR vai ATA karnetēm, vai tādu pārvadājumu laikā kādā dalībvalstī tiek atklāts nodarījums vai pārkāpums, tad iespējamo nodokļu un citu maksājumu piedziņu saskaņā ar Kopienas vai valsts noteikumiem veic minētā dalībvalsts, neskarot kriminālprocesu iespējamību.

3. Ja nav iespējams noteikt, kurā teritorijā nodarījums vai pārkāpums izdarīts, tad uzskata, ka nodarījums vai pārkāpums izdarīts tajā dalībvalstī, kurā tas atklāts, ja vien 455. panta 1. punktā noteiktā termiņā muitas dienestiem pieņemamā veidā tām netiek sniegti pierādījumi par pārvadājuma likumību vai par vietu, kur nodarījums vai pārkāpums reāli izdarīts.

[..]”

12 Šīs regulas 455. panta 1. un 2. punktā noteikts:

“1. Ja tiek atklāts, ka saistībā ar pārvadājumiem, ko veic ar TIR vai ATA karnetēm, vai tādu pārvadājumu laikā ir izdarīts kāds nodarījums vai pārkāpums, tad muitas dienesti par to ziņo ATA vai TIR karnetes turētājam un galvotājai apvienībai termiņā, kāds noteikts TIR konvencijas 11. panta 1. punktā vai ATA konvencijas 6. panta 4. punktā.

2. Pierādījumus par to, ka ar TIR vai ATA karneti veikts pārvadājums ir noticis likumīgi 454. panta 3. punkta 1. daļas nozīmē, sniedz termiņā, kāds noteikts TIR konvencijas 11. panta 2. punktā vai ATA konvencijas 7. panta 1. un 2. punktā.”

13 No 1992. gada 1. janvāra līdz 1993. gada 31. decembrim bija piemērojamas šādas tiesību normas: pirmkārt, Padomes 1991. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 719/91 par TIR karnešu un ATA karnešu kā tranzīta dokumentu izmantošanu Kopienā (OV L 78, 6. lpp.) 10. panta 1. un 2. punkts, kuru formulējums būtībā ir identisks Īstenošanas regulas 454. panta 1. un 2. punkta formulējumam, un, otrkārt, Komisijas 1991. gada 12. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1593/91 par Regulas Nr. 719/91 piemērošanas noteikumiem (OV L 148, 11. lpp.) 2. panta 1. un 2. punkts, kuros ietverti tādi paši noteikumi kā Īstenošanas regulas 455. panta 1. un 2. punktā.

14 Īstenošanas regulas 457. pantā noteikts:

“Piemērojot TIR konvencijas 8. panta 4. punktu gadījumos, kad sūtījumu ievieš Kopienas muitas teritorijā vai to uzsāk nosūtītājā muitas iestādē, kura atrodas

Kopienas muitas teritorijā, galvotāja apvienība kļūst vai ir atbildīga muitas dienestiem katrā dalībvalstī, kuras teritorijā TIR sūtījumu ieved, līdz vietai, kurā sūtījumu no Kopienas muitas teritorijas izved, vai līdz galamērķa muitas iestādei minētajā teritorijā.”

Kopienų pašu resursu sistēma

- 15 Regulas Nr. 1552/89 2. pantā, kas ietverts I sadaļā ar nosaukumu “Vispārīgi noteikumi”, ir noteikts:

“1. Lai piemērotu šo regulu, Kopienų pašu resursu prasījumi, kas paredzēti Lēmuma 88/376/EEK, *Euratom* 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, tiek noteikti, tiklīdz dalībvalsts kompetentais dienests parādniekam paziņo parāda summu. Paziņojums tiek sniegts, tiklīdz kļūst zināms parādnieks un tiklīdz kompetentās pārvaldes iestādes var aprēķināt prasījuma summu, ievērojot visus Kopienų noteikumus, kas piemērojami šajā jautājumā.

[..]” [Neoficiāls tulkojums]

- 16 Šī norma kopš 1996. gada 14. jūlija ir grozīta ar Padomes 1996. gada 8. jūlija Regulu (*Euratom*, EK) Nr. 1355/96 (OV L 175, 3. lpp.), un tās saturs ir pārņemts Regulas Nr. 1150/2000 2. pantā, kas paredz:

“1. Šīs regulas piemērošanai Kopienas pašu resursu prasījumus, kas minēti Lēmuma 94/728/EK, *Euratom* 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, nosaka, līdzko ir izpildīti muitas noteikumos paredzētie nosacījumi par prasījumu iekļaušanu kontos un paziņošanu debitoram.

2. Diena, kas jāņem vērā 1. punktā paredzētajai noteikšanai, ir diena, kurā izdara ierakstu muitas noteikumos paredzētajās norēķinu grāmatās. [..]”

- 17 Regulas Nr. 1552/89 6. panta 1. punktā un 2. punkta a) un b) apakšpunktā, kas ietverti II sadaļā ar nosaukumu “Pašu resursu konti” [tagad — Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 1. punkts un 3. punkta a) un b) apakšpunkts], ir noteikts:

“1. Pašu resursu kontus pārzina dalībvalsts kase vai dalībvalsts norikota iestāde, un tos sadala pa kontiem pēc resursu veida.

2. a) Prasījumus, kas noteikti saskaņā ar 2. pantu, ievērojot šā punkta b) apakšpunktu, ieraksta kontos [ko parasti sauc par “A kontiem”] vēlākais pirmajā darba dienā pēc otrā mēneša 19. datuma, kas seko tam mēnesim, kurā prasījumi noteikti;

b) noteiktos prasījumus, kas nav ierakstīti šā punkta a) apakšpunktā minētajos kontos tādēļ, ka attiecīgās summas vēl nav piedzītas un nav nekāda nodrošinājuma, a) apakšpunktā noteiktajā termiņā ieraksta atsevišķos kontos [ko parasti sauc par “B kontiem”]. Dalībvalstis var rīkoties tāpat, ja noteiktie prasījumi ar nodrošinājumu ir apstrīdēti un pēc radušos strīdu izšķiršanas var tikt mainīti.”

- 18 Regulas Nr. 1552/89 un Regulas Nr. 1150/2000 9. pants, kas ietverts III sadaļā ar nosaukumu “Pašu resursu nodošana”, ir formulēts šādi:

“1. Saskaņā ar 10. pantā paredzēto kārtību dalībvalstis pašu resursus ieraksta kredītā kontā, ko Komisijas vārdā atver dalībvalsts kasē vai iestādē, ko tā norīkojusi.

Šo kontu apkalpo par brīvu.

2. Komisija kredītā ierakstītās summas konvertē [...] un ieraksta savos kontos [...]”

- 19 Saskaņā attiecīgi ar Regulas Nr. 1552/89 un Regulas Nr. 1150/2000 10. panta 1. punktu, kas ietilpst tajā pašā III sadaļā:

“Pēc tam, kad, piemērojot [attiecīgi Lēmuma 88/376 un Lēmuma 94/728] 2. panta 3. punktu, kā iekasēšanas izmaksas atskaitīti 10 %, [šo lēmumu] 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto pašu resursu ierakstīšanu izdara ne vēlāk kā pirmajā darba dienā pēc 19. datuma, kas ir otrajā mēnesī pēc mēneša, kurā saskaņā ar šīs regulas 2. pantu noteikts prasījums.

Tomēr [B] kontos uzrādītie prasījumi [saskaņā attiecīgi ar 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 6. panta 3. punkta b) apakšpunktu] ierakstāmi ne vēlāk kā pirmajā darba dienā pēc 19. datuma, kas ir otrajā mēnesī pēc mēneša, kurā prasījums piedzīts.”

- 20 Saskaņā ar Regulas Nr. 1552/89 un Regulas Nr. 1150/2000 11. pantu, kas arī ietverti III sadaļā:

“Par visiem kavējumiem, izdarot ierakstus 9. panta 1. punktā minētajā kontā, attiecīgai dalībvalstij jāmaksā procenti, kuru likme atbilst par diviem punktiem paaugstinātai procentu likmei, kuru attiecīgās dalībvalsts valūtas tirgū piemēro valsts īstermiņa kredīta operācijām, brīdī, kad beidzies termiņš. Par katru kavējuma mēnesi šo likmi palielina par 0,25 punktiem. Palielināto likmi piemēro visam kavējuma periodam.”

- 21 Šo pašu regulu 17. panta 1. un 2. punktā, kas ietverti VII sadaļā ar nosaukumu “Noteikumi attiecībā uz kontroli”, ir noteikts:

“1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 2. pantu noteiktajiem prasījumiem atbilstošā summa tiek nodota Komisijai, kā noteikts šajā regulā.

2. Dalībvalstis ir brīvas no pienākuma nodot Komisijas rīcībā noteiktajiem prasījumiem atbilstošās summas vienīgi tad, ja šīs summas nav iekasētas nepārvaramas varas (*force majeure*) dēļ. Turklāt dalībvalstis var neievērot šo pienākumu nodot Komisijai šādas summas īpašos gadījumos, kad, pilnīgi izvērtējot konkrēta gadījuma attiecīgos apstākļus, ir acīmredzami, ka naudas piedziņa no tām neatkarīgu apstākļu dēļ nav iespējama ilgstošā laika posmā. [..]”

Pirmstiesas procedūra

- 22 Komisijas pārstāvji tradicionālo pašu resursu pārbaudi Beļģijā veica no 1996. gada 18. līdz 22. novembrim, kā arī no 1997. gada 1. līdz 5. decembrim. No attiecīgajiem pārbaudes ziņojumiem izriet, ka muitas tranzīta procedūrā tika atklātas anomālijas saistībā ar pašu resursu noteikšanu, iegrāmatošanu un nodošanu, kā arī TIR procedūras piemērošanu. Šīs anomālijas ir radušās sakarā ar pašu resursu nesamaksāšanu vai novēlotu samaksāšanu Komisijai Regulas Nr. 1552/89 6. panta 2. punktā paredzēto uzskaites noteikumu neievērošanas dēļ.

- 23 Runājot par 1996. gada pārbaudi, Komisija 1999. gada 12. maija vēstulē atkārtoti informēja Beļģijas iestādes par pārbaudes ziņojumā minētajām anomālijām. Veicot 1997. gada pārbaudi, Komisija konstatēja, ka Beļģijas iestādes nav veikušas nekādas kontu ierakstus par pārbaudes ziņojuma 1. un 2. tabulā minētajām lietām attiecībā uz nepārbaudītajām TIR karnetēm saistībā ar noteiktajām galvotajām un neapstrīdētajām summām. Pēc Komisijas pārbaudes attiecīgās summas tika ierakstītas B kontos, jo galvotāja apvienība bija apstrīdējusi pret to vērstos ierobežojumus.
- 24 Uzskatot, ka parādnieks nebija apstrīdējis šos parādus, Komisija 2000. gada 2. februāra vēstulē lūdza, lai iepriekš minētās summas tiktu ierakstītas A kontos. Turklāt tā Beļģijas iestādēm par laikposmu no 1995. gada 1. janvāra līdz 1997. gada 1. decembrim pieprasīja sniegt paziņojumu par visām nepārbaudītajām TIR karnetēm ar norādēm par summu noteikšanu un ieņēmamošanu. Tāpat Komisija pieprasīja ierakstīt A kontos visas galvotās un neapstrīdētās summas.
- 25 Savā 2001. gada 12. februāra atbildē saistībā ar 1996. gada pārbaudi un 2000. gada 31. maija atbildē saistībā ar 1997. gada pārbaudi Beļģijas iestādes apstrīdēja Komisijas iebildumus.
- 26 Tā kā Beļģijas Karalistes argumenti Komisiju nepārlicināja, tā 2001. gada 23. oktobrī nosūtīja šai dalībvalstij brīdinājuma vēstuli, kurā atkārtoti izklāstīja savu nostāju, aicinot Beļģijas iestādes sniegt paskaidrojumus šajā jautājumā. Beļģijas iestādes atbildēja ar 2002. gada 17. janvāra vēstuli, atkārtoti apstrīdot Komisijas argumentāciju.

- 27 Uzskatot šo atbildi par neapmierinošu, šī iestāde 2002. gada 26. jūnijā nosūtīja Beļģijas Karalistei argumentētu atzinumu, aicinot to veikt nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šī atzinuma prasības divu mēnešu laikā no tā saņemšanas brīža. Beļģijas iestādes atbildi sniedza 2002. gada 6. septembra vēstulē, saglabājot savu nostāju.
- 28 Šādos apstākļos Komisija nolēma celt šo prasību.

Par prasības pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 29 Pirmkārt, Beļģijas Karaliste apgalvo, ka Komisija šajā tiesvedībā nevar izvirzīt prasības pamatus, kas balstīti uz Regulas Nr. 1150/2000 noteikumu — kas pašī pamatoti ar Regulu Nr. 1552/89, ko groza Regula Nr. 1355/96, kas tiek piemērota no 1996. gada 14. jūlija — pārkāpumu. Šie prasības pamati nav pieņemami tāpēc, ka tie nav balstīti uz Regulas Nr. 1552/89 (tās sākotnējā redakcijā) noteikumiem, kuri bija piemērojami šīs lietas faktiem, jo ar attiecīgajām TIR karnetēm saistītie aicinājumi veikt maksājumus tika izteikti pirms 1996. gada 14. jūlija.
- 30 Otrkārt, prasības pieteikumam ir zudis priekšmets, un tātad tas nav pieņemams, jo tas attiecas uz novēlotu summu ierakstīšanu B kontos. Taču patiesībā ierakstīšana tika izdarīta uzreiz pēc tam, kad Komisija paziņoja par savu pārbaudes ziņojumu, proti, pirms argumentētā atzinuma nosūtīšanas. Līdz ar to neierakstīšana vairs nevar būt prasības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi priekšmets.

31 Par pirmo prasības nepieņemamības pamatu: Komisija apgalvo, ka Kopienu prasījuma tiesību uz muitas parādu rašanās nosacījumi pirms un pēc Regulas Nr. 1150/2000 veiktās kodifikācijas joprojām ir bijuši tādi paši, bet Regulas Nr. 1552/89, ko groza Regula Nr. 1355/96, noteikumi neietekmē ar šo prāvu saistītās tiesību normas. Šādu nostāju pauž arī Beļģijas Karaliste, kas atzīst, ka Regulas Nr. 1150/2000 2. pants paredz četrus nosacījumus, kas ir identiski Regulas Nr. 1552/89 2. pantā paredzētajiem nosacījumiem. Tāpēc pirmais prasības nepieņemamības pamats nav pamatots.

32 Jautājumā par iespējamu daļēju prasības nepieņemamību saistībā ar novēlotu summu ierakstīšanu B kontos Komisija norāda — vairumā no 33 minētajiem gadījumiem, kas konstatēti 1996. gada novembrī veiktajā pārbaudē, Beļģijas iestādes nebija neko ierakstījušas ne B kontos, ne — jo vairāk — A kontos. Strīdīgās summas B kontos parādījās tikai 1997. gada decembrī. Tā kā Beļģijas Karaliste nepiekrīt darīt zināmas citas līdzīgas lietas, nevar izslēgt iespēju, ka ir bijuši arī citi neierakstīšanas kontos gadījumi. Turklāt nepareizai ierakstīšanai B, nevis A kontos ir novēlotas ierakstīšanas sekas, tāpēc ir maksājami nokavējuma procenti.

Tiesas vērtējums

33 Runājot par pirmo prasības nepieņemamības pamatu, ir jāatzīst, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru jautājums, vai pastāv pienākumu neizpilde, izskatot atbilstoši EKL 226. pantam celtu prasību, ir jāizvērtē, ņemot vērā Kopienu tiesību normas, kas ir spēkā tā termiņa beigās, kuru Komisija ir noteikusi attiecīgajai dalībvalstij argumentētā atzīnuma prasību izpildei (skat. *inter alia* 1996. gada 10. septembra spriedumu lietā C-61/94 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-3989. lpp., 42. punkts, un 1999. gada 9. novembra spriedumu lietā C-365/97 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-7773. lpp., 32. punkts).

- 34 Kaut arī prasības pieteikumā ietvertie prasījumi principā nedrīkst pārsniegt brīdinājuma vēstulē, kā arī argumentētā atzinuma rezolutīvajā daļā pārņemto pienākumu neizpildi, Komisija tomēr ir tiesīga prasīt, lai tiktu atzīta to valsts pienākumu neizpilde, kuri tika noteikti Kopienu tiesību akta sākotnējā redakcijā, kas vēlāk tika grozīta vai atcelta, un kuri ir saglabāti jaunajos noteikumos. Turpretim prāvas priekšmetu nevar paplašināt attiecībā uz pienākumiem, kas izriet no jaunajiem noteikumiem, kuri nav ekvivalenti attiecīgā akta sākotnējai redakcijai, pretējā gadījumā tas var veidot būtisku pienākumu neizpildes procedūras formas prasību pārkāpumu (šajā sakarā skat. 2003. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-363/00 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-5767. lpp., 22. punkts).
- 35 Līdz ar to Komisijas prasība atzīt, ka Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Regulas Nr. 1150/2000 6., 9., 10. un 11. pants, ir pieņemama.
- 36 Jautājumā par otro prasības nepieņemamības pamatu ir jānorāda, ka pienākums noteikt Kopienu pašu resursus, pienākums noteiktos termiņos tos ierakstīt Komisijas kontā un pienākums pārskaitīt nokavējuma procentus nav nodalāmi (skat. *inter alia* 1991. gada 16. maija spriedumu lietā C-96/89 Komisija/Nīderlande, *Recueil*, I-2461. lpp., 38. punkts).
- 37 Tādējādi, ja izrādītos, ka Komisijas iebildums par nepareizu muitas parāda iegrāmatošanu un atbilstošu pašu resursu novēlotu nodošanu būtu pamatots, nevarētu izslēgt iespēju, ka, beidzoties argumentētajā atzinumā noteiktajam termiņam, nebūtu novērstas visas pienākumu neizpildes sekas un it īpaši nebūtu ieskaitīti nokavējuma procenti atbilstoši Regulai Nr. 1150/2000. Tāpēc attiecīgā gadījumā būtu jāatzīst, ka pastāv norādītā pienākumu neizpilde (šajā sakarā skat. 2005. gada 14. aprīļa spriedumu lietā C-104/02 Komisija/Vācija, Krājums, I-2689. lpp., 45. un 46. punkts).

- 38 Turklāt, kā Tiesa ir norādījusi iepriekš minētā 2003. gada 12. jūnija sprieduma lietā Komisija/Itālija 47. punktā, Kopienu tiesību normā noteikta dalībvalsts pienākuma neizpilde *per se* ir atzistama par pienākumu neizpildi un apsvērumam, ka šī neizpilde nav izraisījusi negatīvas sekas, tāpat kā apsvērumam, ka tā attiecīgajai dalībvalstij nav devusi nekādas priekšrocības, nav nozīmes.
- 39 Tādējādi arī šis pamats ir jānoraida.

Par lietas būtību

Par pirmo iebildumu attiecībā uz noteikumu pārkāpumiem, kuri ietekmē konkrētu TIR karnešu apstrādi, kā rezultātā pašu resursi netika ne pareizi iegrāmatoti, ne savlaicīgi pārskaitīti

Lietas dalībnieku argumenti

- 40 Komisija apgalvo, ka, veicot pārbaudi Beļģijā 1996. gada novembrī un 1997. gada decembrī, Komisijas pārstāvji konstatēja anomālijas saistībā ar pašu resursu noteikšanu, iegrāmatošanu un nodošanu, kā arī TIR procedūras piemērošanu attiecībā uz pārvadājumiem, kurus Beļģijas muitas iestādes akceptējušas no 1992. līdz 1994. gadam.

41 Runājot par 1996. gadā konstatētajām anomālijām, tikai vienu gadu pēc Komisijas veiktās pārbaudes no 33 nepārbaudītiem TIR pārvadājumiem Beļģijas iestādes [tikai] 20 gadījumos noteiktos prasījumus ierakstījušas B kontos. Turklāt divos gadījumos muitas parādam bija iestājies noilgums, jo muitas iestādes savlaicīgi nebija nosūtījušas vajadzīgos paziņojumus, proti, paziņojumu par TIR karnetes nepārbaudīšanu — galvotājai apvienībai un maksājuma pieprasījumu — parādniekam un/vai galvotājai apvienībai. Runājot par šiem diviem gadījumiem, Beļģijas iestādes ir akceptējušas noteiktas summas un nokavējuma procentu ieskaitīšanu Komisijas kontā, taču nav to izdarījušas.

42 Citos gadījumos, kaut arī par 1993. gadā akceptētajām TIR karnetēm tika galvots, Beļģijas iestādes atbilstošās summas A kontos ir ierakstījušas pēc Regulas Nr. 1552/89 6. panta 2. punkta a) apakšpunktā [tagad — Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punkta a) apakšpunkts] noteiktā termiņa beigām — pēc tam, kad 1999. gada augustā tika saņemtas minētās summas no galvotājas apvienības. Atbilstoši Īstenošanas regulas 455. pantam un TIR konvencijas 11. pantam Beļģijas iestādēm bija jānosaka attiecīgie pašu resursi vēlākais 15 mēnešus pēc TIR karnešu akceptēšanas un jāieraksta tie A kontos vēlākais pirmajā darba dienā pēc otrā mēneša — kas seko mēnesim, kurā tika noteikti prasījumi — 19. datuma.

43 Visbeidzot, runājot par vairākām TIR karnetēm, par kurām arī ir galvots un kuras parādnieks nav apstrīdējis, par kopējo summu, kas pārsniedz 156 miljonus BEE, Beļģijas iestādes nav ierakstījušas atbilstošās summas A kontos, jo pēc ierobežojošo pasākumu veikšanas pret galvotāju apvienību šī apvienība šos pasākumus ir apstrīdējusi. Tāpēc Beļģijas iestādēm tika prasīts, ievērojot šī sprieduma 42. punktā minētos nosacījumus, vispārīgāk paust savu nostāju jautājumā par nepārbaudītu TIR karnešu uzskaiti un, ievērojot Kopienas tiesiskajā regulējumā paredzētos termiņus, ikvienu galvoto un neapstrīdēto summu ierakstīt A kontos.

- 44 Veicot pārbaudi 1997. gadā, Komisijas pārstāvji konstatēja, ka Beļģijas iestādes nav izdarījušas nekādu kontu ierakstu ziņojuma 1. un 2. tabulā minētajām lietām attiecībā uz nepārbaudītajām TIR karnetēm, kaut arī runa bija par noteiktajām, galvotajām un parādnieka neapstrīdētajām summām. Pēc šīs pārbaudes Beļģijas iestādes ierakstīja šīs summas B kontos, atsaucoties uz galvotājas apvienības iesniegto sūdzību par tai noteiktajiem ierobežojumiem.
- 45 Savā atbildē Komisija precizē, ka šajā tiesvedībā tā pārmet Beļģijas Karalistei, ka tā: ir noteikusi prasījumus tikai vienu gadu pēc Komisijas veiktajām pārbaudēm, kaut gan šīs dalībvalsts iestādes zināja par noteikumu pārkāpumiem pirms šīm pārbaudēm; nav ierakstījusi attiecīgās summas A kontos, lai gan tās bija galvotas un neapstrīdētas, pirms Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētā obligātas ierakstīšanas termiņa beigām; nav pārskaitījusi šīs summas Komisijai atbilstoši šīs regulas 9. pantam un 10. panta 1. punktam; nav pārskaitījusi atbilstošo summu divos šo iestāžu atzītos pārkāpumu gadījumos un nav nosūtījusi informāciju par citām līdzīgām lietām.
- 46 Komisija noraida Beļģijas valdības sniegtos paskaidrojumus, lai attaisnotu anomālijas un ierakstīšanas kavējumus, kas konstatēti abās attiecīgajās pārbaudēs. Šie kavējumi būtiski pārsniedz Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punktā paredzētos termiņus ierakstīšanai A kontos, kā arī B kontos. Novēlota ierakstīšana A kontos ir izraisījusi novēlotu attiecīgo pašu resursu nodošanu, un tāpēc ir jāmaksā nokavējuma procenti.
- 47 Beļģijas iestāžu arguments par iespēju muitas parādu apstrīdēt pēc Regulā Nr. 1150/2000 paredzētā termiņa šī parāda iegrāmatošanai, jo ne Kopienas tiesībās, ne Beļģijas tiesībās nav noteikts termiņš, kādā tas apstrīdams, nav atbalstāms. Šāda argumentācija pilnībā nonivelētu šīs regulas — kuras mērķis ir nodrošināt pareizu

Kopienų pašu resursu sistēmas darbību — 6. panta 3. punkta lietderīgo iedarbību. Kā norāda Komisija, minētās regulas 11. pantā paredzētais automātisms attiecībā uz nokavējuma procentu maksāšanu ir piemērojams, tiklīdz attiecīgā dalībvalsts ir nokavējusi ierakstīšanu kontos.

⁴⁸ Turklāt tikai to vien, ka nav veikti vajadzīgie maksājumi, nevar interpretēt kā “apstrīdēšanu” Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē, jo parādnieks, iespējams, nav samaksājis parādu cita iemesla — kļūdas vai aizmāršības — dēļ. Beļģijas iestādes nav sniegušas arī nevienu citu pierādījumu par to, ka noteiktie prasījumi tikuši apstrīdēti, kā rezultātā parāds varētu tikt atcelts.

⁴⁹ Jautājumā, vai 1997. gadā pārbaudītie muitas nodokļi uzskatāmi par vispārnodrošinātiem, Komisija uzskata, ka nodrošinājums ir vismaz daļēji pietiekams attiecīgo parādu nodrošināšanai neatkarīgi no nodrošinājuma kvalitātes, kā rezultātā attiecīgās summas ar nodrošinājumu ir tāpat ierakstāmas A kontos un paredzētajos termiņos pārskaitāmas Komisijai.

⁵⁰ Komisija atsakās atzīt arī, ka tikai tas vien, ka galvotājas apvienības ir apstrīdējušas [ierobežojošos pasākumus], varētu attaisnot attiecīgo prasījumu ierakstīšanu B kontos. Runājot par 1996. gada novembra pārbaudes ziņojumā minētajām TIR lietām, Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punkta b) apakšpunktā uzskaitītie nosacījumi netika izpildīti ne attiecībā uz TIR karnetēm, par kurām Beļģijas iestādes pa to laiku bija samaksājušas prasījumu summas, ne attiecībā uz TIR karnetēm, kas joprojām ir ierakstītas B kontos. Tas pats attiecas arī uz atsevišķām 1997. gada decembra pārbaudes ziņojumā minētajām TIR lietām. Visos šajos gadījumos Beļģijas

iestādēm saskaņā ar Īstenošanas regulas 455. pantu un TIR konvencijas 11. pantu bija jānosaka konkrētie pašu resursi vēlākais 15 (12 + 3) mēnešus pēc attiecīgo TIR karnešu akceptēšanas un tie savlaicīgi jāieraksta A kontos, jo tās bija summas ar nodrošinājumu, kuras parādnieks nebija apstrīdējis.

51 Pēc Komisijas domām, galvotājas apvienības veiktā apstrīdēšana visupirms attieksies uz parādu akceptēšanu no tās puses, nevis uz to spēkā esamību. Šāda apstrīdēšana nekādā gadījumā nav izšķiroša šajā lietā, jo tā veikta pēc datuma, kad attiecīgie prasījumi bija jāieraksta A kontos un jānodod Komisijai.

52 Beļģijas valdība atsauca vienīgi uz iespējamiem gadījumiem, nepaskaidrojot iemeslus, kādēļ galvotāja apvienība ir apstrīdējusi prasījumus, kaut arī pierādīt šos iemeslus ir šīs dalībvalsts iestāžu pienākums. Kā konstatējusi Komisija, atsevišķos gadījumos šī apvienība minētos prasījumus ir apstrīdējusi, apstrīdot tikai maksājuma atgādinājumu, kas izsniegts vairākus mēnešus, pat gadu pēc maksājuma paziņojuma nosūtīšanas. Komisija norāda, ka neapstrīdētās summas ar TIR galvojumu bija jāieraksta A kontos un tātad jāpārskaita Komisijai, pirms apdrošinātāju pūls lauza pārapirošināšanas līgumu.

53 Runājot par prasījumiem, kas izriet no 1996. gada pārbaudē izskatītajām lietām, Komisija uzskata, ka izšķirošais ir datums, kad sākās TIR procedūra un kad tika nodrošināts galvojums. Tā kā datumā, kurā šie prasījumi bija jānodod Komisijai, minētās lietas vēl nebija apstrīdētas, šīs summas bija jāieraksta A kontos. Tas, ka šīs lietas tika iekļautas arbitražas procedūrā, ko *IRU* ierosināja pret apdrošinātāju pūlu, nekādā veidā nemaina to, ka šie prasījumi nebija apstrīdēti brīdī, kad par tiem bija jāveic maksājumi. Runājot par prasījumiem, kas izriet no 1997. gada pārbaudē

izskatītajām lietām, uz to, ka minētais pūls lauza apdrošināšanas līgumu, nevar atsaukties, jo galvojums saskaņā ar TIR procedūru tika nodrošināts visām attiecīgajām lietām un pārapdrošināšanas līguma izbeigšana šo galvojumu nav ietekmējusi.

- 54 Regula Nr. 1150/2000 neiezīmē atšķirību starp “īstiem” un “neīstiem”, “personiskiem” vai “mantiskiem” nodrošinājumiem. Dalībvalstis var brīvi noteikt pieprasāmā nodrošinājuma veidu; vienīgais nosacījums — nodrošinājumam jābūt efektīvam un pietiekamam, un tā neizpildes gadījumā atbildību par sekām uzņemas dalībvalsts, nevis Kopiena.
- 55 Komisija precizē, ka pašu resursu ierakstīšana Regulas Nr. 1150/2000 10. panta izpratnē ir nenodalāmi saistīta ar to noteikšanu, tādējādi netiek prezumēts, ka attiecīgās summas ir iekasētas, bet gan, ka tās ir iegrāmatotas. Pienākums summas ierakstīt kontos joprojām pastāvētu, pat ja dalībvalstis attiecīgos līdzekļus nebūtu iekasējušas.
- 56 Visbeidzot, Komisija atzīmē, ka Beļģijas iestādes, šķiet, apgalvo, ka attiecīgās 72 lietas bija krāpšanas gadījumi. Taču tās rīcībā ir informācija vienīgi par 33 gadījumiem, kas aplūkoti 1996. gada pārbaudes ziņojumā. Komisija Beļģijas iestādēm prasīja nodot attiecīgās summas par visiem citiem analogiem gadījumiem. Beļģijas iestādes nesniedza visu vajadzīgo informāciju pārbaūžu laikā un tādējādi ir pārkāpusi savu lojālas sadarbības pienākumu.
- 57 Beļģijas iestādes tāpat apgalvo, ka tās nevēlas apdraudēt krāpšanas krimināl-izmeklēšanu, ceļot prasību par piedziņu. Tādējādi šīs iestādes, balstoties uz TIR konvencijas 11. panta 1. punktu, mēģina pamatot, ka visās lietās paziņojumam par

nepārbaudīšanu ir jāpiemēro pagarināts divu gadu termiņš. 31 no 33 pārbaudītajām lietām Beļģijas iestādes galvotājai apvienībai paziņoja daudz īsākā laikā — no vienas dienas līdz dažiem mēnešiem. Turklāt iespējamā vēlme neapdraudēt kriminālizmeklēšanu neattaisno ilgāku Beļģijas iestāžu bezdarbību, veicot piedziņu no [TIR karnetes] turētāja vai galvotājas apvienības. Divu gadu termiņš, uz ko atsauca Beļģijas iestādes, nāk par labu tikai galvotājai apvienībai, kas šādā pagarinātā termiņā var pierādīt, ka TIR pārvadājums ir bijis likumīgs, turpretī attiecībā uz parādnieku ir piemērojams viena gada termiņš.

58 Kā norāda Beļģijas Karaliste, šī strīda avots ir strukturālā krīze, kādu no 1995. līdz 1997. gadam pārcieta pārvadājumu, izmantojot TIR karnetes, sistēma, tāpēc ka apdrošinātāju pūls 1994. gada beigās lauza savu apdrošināšanas līgumu ar *IRU* un galvotājām apvienībām un kopš tā laika atteicās maksāt muitas parādus, kas radušies pirms 1994. gada beigām. Visas šīs lietas tika iekļautas arbitrāžas procedūrā, ko *IRU* ierosināja pret apdrošinātāju pūlu, lai tiesas ceļā panāktu parādsummu samaksu. Arbitrāžas tiesa apmēram trešdaļā no 3000 gadījumiem lēma par labu apdrošinātāju pūlam, kas vairs nav atbildīgs par pirms 1994. gada beigām radušos muitas parādu samaksu. *IRU* [šo lēmumu] pārsūdzēja.

59 Runājot par nepārbaudītajām TIR karnetēm, ko akceptējušas Beļģijas muitas iestādes, nav bijis iespējams panākt labprātīgu maksājumu ne no parādnieka, ne galvotājas apvienības, jo tā iebilda pret visiem no TIR karnetes izrietošiem prasījumiem. Tā kā šī situācija var radīt prasījuma summas izmaiņas, strīdīgo summu ierakstīšana B kontos atbilst Kopienų tiesību aktiem.

60 Atskaitot divas TIR karnetes, attiecībā uz kurām Beļģijas Karaliste ir atzinusi, ka maksājuma pieprasījums ir bijis novēlots, Komisija nav apgalvojusi, ka prasījuma

noteikšana nav veikta saskaņā ar Regulas Nr. 1552/89 2. pantu. Šai noteikšanai vajadzīgie nosacījumi ir uzskatāmi par izpildītiem tikai no dienas, kad galvotāja apvienība ir aicināta maksāt. Atšķirībā no Komisijas Beļģijas Karaliste uzskata, ka TIR konvencijas 11. panta 1. punkts, lasot to kopā ar 2. punktu, nepārprotami noteic, ka dalībvalstij jānosūta tās maksājuma pieprasījums galvotājai apvienībai vēlākais trīs gadus (1 + 2) pēc TIR karnetes akceptēšanas, ja vien — kā šajā gadījumā — runa nav par krāpnieciski vai nelikumīgi panāktu [TIR karnetes] pārbaudīšanu: tādā gadījumā maksimālais termiņš ir 4 gadi (2 + 2). Attiecībā uz visām konkrētajām TIR karnetēm, kuras ir pārbaudītas krāpnieciskā vai nelikumīgā veidā, prasījuma noteikšana, kas veikta likumīgā termiņā pēc ilgas izmeklēšanas, lai noteiktu summu un parādnienu identitāti, kas nepieciešama šai noteikšanai, notika brīdī, kad bijušais apdrošinātāju pūls vairs nepildīja savus pienākumus.

61 Arī Beļģijas valdība uzskata, ka: 1) ierakstīšanai A kontos nepietiek ar to, ka nodrošinājums tiek noteikts neatkarīgi no tā kvalitātes; 2) ierakstīšana B kontos ir iespējama, pat ja TIR karnetes turētājs formāli neapstrīd muitas parādu.

62 Tā kā Regulas Nr. 1552/89 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta mērķis ir izvairīties no situācijas, ka dalībvalstij pašai jāatbild par sekām sakarā ar nepiedzītām prasījumu summām, nodrošinājumam šīs normas izpratnē ir jābūt īstenojamam regulā minētajā termiņā. Katrā ziņā piedziņas paziņojums tika nosūtīts galvotājai apvienībai pirms 1996. gada jūlija, un attiecībā uz visām attiecīgajām TIR karnetēm termiņš muitas parāda summas iekļaušanai pašu resursu kontos beidzās brīdī, kad bijušais apdrošinātāju pūls jau bija lauzis pārapdrošināšanas līgumu. Līdz ar to šo summu iekļaušana B kontos bija pienācīgi pamatota līdz faktiskai nodrošinājuma piedziņai, ja tā bija nepieciešama.

63 Komisijas iezīmētā atšķirība attiecībā uz iekļaušanu B kontos atkarībā no tā, vai maksājuma pieprasījumu ir apstrīdējusi tieši atbildīgā persona vai galvotāja

apvienība, katrā ziņā nav pamatota. Turklāt ar šīs iestādes nostāju, ka apstrīdēšanai jānotiek rakstveidā un termiņā, kas paredzēts pašu resursu iekļaušanai kontos (pirmā diena pēc otrā mēneša — kas seko mēnesim, kurā tika noteikti prasījumi — 19. datuma), netiek ievērotas Kopienų tiesības un it īpaši Regula Nr. 1552/89 un TIR konvencija.

Tiesas vērtējums

64 Kā savu secinājumu 49.–51. punktā norāda ģenerālvokāte, prasības pieteikuma pirmajam iebildumam ir vairākas daļas. Pirmkārt, tas ir lūgums atzīt, ka Beļģijas iestādes nav nosūtījušas obligātos paziņojumus par muitas parādiem saistībā ar divām šajā tiesvedībā aplūkotajām TIR karnetēm (skat. šī sprieduma 41. punktu), un tādējādi — neapstrīdamu Beļģijas Karalistei Regulā Nr. 1150/2000 noteikto pienākumu neizpildi. Otrkārt, ņemot vērā divu Komisijas veiktu pašu resursu pārbaudi par citiem preču pārvadājumiem, izmantojot no 1992. līdz 1994. gadam akceptētās TIR karnetes, rezultātus, Tiesai tiek prasīts atzīt, ka vismaz atsevišķos gadījumos Beļģijas Karaliste ir: 1) novēloti iekļāvusi kontos pašu resursus, kas izriet no likumīgi nepārbaudītām TIR karnetēm, un 2) ierakstījusi pašu resursus B kontos nevis — kā tas bija jādara — A kontos, kā rezultātā pašu resursi netika nodoti Komisijai vai arī tika nodoti ar novēlošanos. Ar 1992.–1994. gadā akceptētajām un prasības pieteikumā minētajām TIR karnetēm saistītie prasījumi nepārprotami tika iekļauti B kontos vienu gadu pēc iepriekš minētajām 1996. un 1997. gadā veiktajām pārbaudēm.

65 Uzreiz jāatzīmē — tā kā Beļģijas valdība atzīst, ka tā paredzētajos termiņos nav nosūtījusi muitas tiesiskajā regulējumā prasītos paziņojumus par parādiem, kas saistīti ar divām šajā tiesvedībā aplūkotajām TIR karnetēm, kā rezultātā muitas

parādam bija iestājies noilgums un tādējādi netika izpildīti no Regulas Nr. 1150/2000 izrietošie pienākumi — šī pirmā iebilduma daļa ir pamatota.

— Par, iespējams, novēlotu prasījumu iegrāmatošanu

- 66 Atbilstoši Īstenošanas regulas 454. panta 2. punktam, ja saistībā ar pārvadājumu, ko veic ar TIR karneti, vai tāda pārvadājuma laikā kādā dalībvalstī tiek atklāts nodarījums vai pārkāpums, tad iespējamo nodokļu un citu maksājumu piedziņu saskaņā ar Kopienas vai valsts noteikumiem veic minētā dalībvalsts, neskarot kriminālprocesu iespējamību. Tādā gadījumā saskaņā ar šīs regulas 455. panta 1. punktu muitas iestādes par to sniedz paziņojumu TIR karnetes turētājam un galvotājai apvienībai termiņā, kāds paredzēts TIR konvencijas 11. panta 1. punktā, proti, viena gada laikā, sākot ar datumu, kad šīs iestādes ir pieņēmušas TIR karneti, kuras procedūra nav pabeigta. Šis termiņš ir divi gadi, ja karnetes procedūras pabeigšana tikusi panākta nelikumīgi vai krāpnieciski.
- 67 Saskaņā ar TIR konvencijas 11. panta 2. punktu maksājuma pieprasījums ir jānosūta galvotājai apvienībai ne ātrāk kā pēc trim mēnešiem, sākot ar dienu, kad paziņots, ka procedūra nav pabeigta vai ka tās pabeigšana panākta nelikumīgi vai krāpnieciski, bet ne vēlāk kā divu gadu laikā, sākot ar šo pašu datumu, izņemot gadījumus, par kuriem šo divu gadu laikā ir iesākta tiesvedība — tad maksājuma pieprasījums jāiesniedz viena gada laikā no dienas, kad stājas spēkā tiesas spriedums.
- 68 No iepriekš minēto tiesību normu sistēmiskās interpretācijas izriet, ka muitas parāda maksājuma pieprasījums nepabeigtas karnešu procedūras gadījumā principā ir jānosūta ne vēlāk kā trīs gadu laikā pēc datuma, kad pieņemta TIR karnete, vai četru gadu laikā, ja procedūras pabeigšana panākta krāpnieciski.

- 69 Tomēr ir svarīgi precizēt, ka, tā kā Īstenošanas regulas 455. panta 1. punkta mērķis ir nodrošināt rūpīgu un vienādu noteikumu piemērošanu jautājumā par muitas parāda piedziņu, lai ātri un efektīvi varētu nodot Kopeņu pašu resursus (pēc analogijas skat. *inter alia* 2005. gada 14. aprīļa spriedumu lietā C-460/01 Komisija/Nīderlande, Krājums, I-2613. lpp., 60., 63., 69. un 70. punkts), paziņojums par pārkāpumu vai nelikumību katrā ziņā ir jānosūta pēc iespējas ātrāk, proti, tiklīdz muitas iestādēm kļūst zināms par minēto pārkāpumu vai nelikumību, tādējādi vajadzības gadījumā tāpat kā šajā lietā saistībā ar vismaz 31 gadījumu — pirms maksimālā termiņa beigām, kas ir attiecīgi viens un — krāpšanas gadījumā — divi gadi, ko paredz TIR konvencijas 11. panta 1. punkts.
- 70 To pašu iemeslu dēļ maksājuma pieprasījums TIR konvencijas 11. panta 2. punkta izpratnē ir jānosūta, tiklīdz muitas iestādes var to izdarīt, tādējādi — vajadzības gadījumā un vairumā to šīs lietas gadījumu saistībā ar 1996. gada pārbaudi, par kuriem Komisijai ir vajadzīgā informācija — pirms beidzas divu gadu termiņš kopš paziņošanas par pārkāpumu vai nelikumību ieinteresētajām personām, proti — kopš 1995. gada februāra.
- 71 Tā kā Komisija prasa atzīt nevis to pienākumu neizpildi, ko nosaka TIR konvencijas un Īstenošanas regulas normas, bet gan Regulas Nr. 1150/2000 par pašu resursu iegrāmatošanu 6. panta pārkāpumu, ir jāpārbauda, vai, iegrāmatojot strīdīgās summas tikai vienu gadu pēc Komisijas 1996. un 1997. gadā veiktajām pārbaudēm, Beļģijas Karaliste nav pārkāpusi šo tiesību normu.
- 72 Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 1. punktā ir noteikts, ka pašu resursu kontus pārzina dalībvalsts kase vai dalībvalsts norikota iestāde. Saskaņā ar šī panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu dalībvalstīm ir pienākums “prasījumus, kas noteikti saskaņā ar šīs

regulas 2. pantu”, vēlākais pirmajā darba dienā pēc otrā mēneša 19. datuma, kas seko mēnesim, kurā prasījumi noteikti, ierakstīt vai nu A kontos, vai, ja tiek izpildīti atsevišķi nosacījumi, B kontos.

- 73 Saskaņā ar Regulas Nr. 1150/2000 2. panta 1. un 2. punktu Kopienų pašu resursu prasījumus “nosaka”, līdzko ir izpildīti muitas noteikumos paredzētie nosacījumi par prasījumu summas “iegrāmatošanu” kontos un “paziņošanu” parādniekam. Diena, kas jāņem vērā, veicot 1. punktā paredzēto noteikšanu, ir diena, kurā izdara muitas noteikumos paredzēto “iegrāmatošanu”.
- 74 Attiecībā uz prasījumu summas “iegrāmatošanu” un “paziņošanu” parādniekam Regulas Nr. 1150/2000 2. pantā ir ietverta atsauce uz muitas noteikumiem, proti — Īstenošanas regulu, TIR konvenciju un Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Muitas kodekss”). Par “paziņošanu” Regulas Nr. 1150/2000 2. panta izpratnē ir jāuzskata arī maksājuma pieprasījums saskaņā ar TIR konvencijas 11. panta 2. punktu.
- 75 Kā Tiesa jau ir atzīmējusi 2005. gada 15. novembra sprieduma lietā C-392/02 Komisija/Dānija (Krājums, I-9811. lpp.) 59. punktā, no Muitas kodeksa 217., 218. un 221. panta izriet, ka minētie nosacījumi ir izpildīti, ja muitas dienestu rīcībā ir vajadzīgie dati un tādējādi tie var aprēķināt muitas parāda summu un noteikt parādnieku (šajā sakarā skat. iepriekš minētos 2005. gada 14. aprīļa spriedumus lietā Komisija/Nīderlande, 71. punkts, un lietā Komisija/Vācija, 80. punkts). Dalībvalstis nevar izvairīties no parādu noteikšanas, pat ja tās šos parādus apstrīd, citādi nāktos atzīt, ka Kopienų finansiālais līdzsvars tiek izjaukts dalībvalsts rīcības rezultātā (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Dānija, 60. punkts).

76 No tā izriet, ka dalībvalstis nosaka Kopienų pašu resursu prasījumus, tiklīdz to muitas iestādes var aprēķināt muitas parāda apmēru un noteikt parādnieku (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Dānija, 61. punkts), un tādējādi atbilstoši Regulas Nr. 1150/2000 6. pantam ierakstīt šos prasījumus kontos.

77 Šajā gadījumā Beļģijas iestādes nepārprotami ir iegrāmatojušas muitas parādu tikai vienu gadu pēc Komisijas 1996. un 1997. gadā veiktajām pārbaudēm, un attiecīgie maksājumu pieprasījumi, kuru nosūtīšana nozīmē, ka Beļģijas muitas iestādes varēja aprēķināt šī parāda summu un noteikt parādnieku, tika nosūtīti pirms šīm pārbaudēm. Šādos apstākļos iegrāmatošana, kurai bija jānotiek Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punktā paredzētajā termiņā, šajā gadījumā — skaitot no maksājuma pieprasījumu nosūtīšanas dienas, ir bijusi acīmredzami novēlota.

— Par, iespējams, nepareizu prasījumu ierakstīšanu B kontos

78 Kā Tiesa jau ir atgādinājusi iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Dānija 66. punktā, saskaņā ar Regulas Nr. 1150/2000 17. panta 1. un 2. punktu dalībvalstīm ir jāveic visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai Komisijas rīcībā tiktu nodotas summas, kuras atbilst prasījumiem, kas noteikti atbilstoši šīs pašas regulas 2. pantam. Dalībvalstis no šī pienākuma ir atbrīvotas tikai tad, ja iekasēšanu nav iespējams veikt nepārvaramas varas dēļ vai ja izrādās, ka no tām neatkarīgu apstākļu dēļ naudas piedziņa noteikti nav iespējama.

79 Runājot par pašu resursu iegrāmatošanu, Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts paredz, ka dalībvalstis prasījumus, kas noteikti saskaņā ar šīs

regulas 2. pantu, A kontos ieraksta vēlākais pirmajā darba dienā pēc otrā mēneša 19. datuma, kas seko tam mēnesim, kurā prasījumi noteikti, neierobežojot tiesības tādā pašā termiņā ierakstīt B kontos noteiktus prasījumus, kas “vēl nav piedzīti” un kuriem “nav nekāda nodrošinājuma”, kā arī “ja noteiktie prasījumi ar nodrošinājumu ir apstrīdēti un pēc radušos strīdu izšķiršanas var tikt mainīti”.

- 80 Lai nodotu pašu resursus, Regulas Nr. 1150/2000 9. panta 1. punkts paredz, ka saskaņā ar šīs regulas 10. pantā paredzēto kārtību dalībvalstis pašu resursus ieraksta kredītā kontā, kas šajā nolūkā atvērts Komisijas vārdā. Saskaņā ar 10. panta 1. punktu pēc iekasēšanas izmaksu atskaitīšanas pašu resursu ierakstīšanu izdara ne vēlāk kā pirmajā darba dienā pēc 19. datuma, kas ir otrajā mēnesī pēc mēneša, kurā saskaņā ar šīs regulas 2. pantu noteikts prasījums, izņemot saskaņā ar šīs regulas 6. panta 3. punkta b) apakšpunktu B kontos ierakstītos pašu resursus, kas ierakstāmi ne vēlāk kā pirmajā darba dienā pēc 19. datuma, kas ir otrajā mēnesī pēc mēneša, kurā prasījums “piedzīts”.
- 81 Šajā sakarā Beļģijas valdība, pirmkārt, norāda — tā kā šajā tiesvedībā aplūkoti prasījumi tika “apstrīdēti” Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē, attiecīgās summas varēja likumīgi ierakstīt B kontos.
- 82 Kā to pareizi apgalvo Beļģijas valdība, galvotājas apvienības, kurām saskaņā ar TIR konvencijas 8. panta 1. punktu ir pienākums kopīgi un solidāri ar TIR karnetes turētāju samaksāt prasītos muitas nodokļus, var — tāpat kā karnetes turētājs — apstrīdēt pašus prasījumus (šajā sakarā attiecībā uz nelikumības izdarīšanas vietas pierādījumu skat. 2003. gada 23. septembra spriedumu lietā *C-78/01 BGL, Recueil*, I-9543. lpp., 50.–53. punkts). Tomēr Komisija apgalvo, ka Beļģijas valdības norādītie

strīdi ir par nodrošinājuma izpildi, nevis par strīdīgo prasījumu pastāvēšanu vai apmēru. Beļģijas valdība nav pierādījusi, ka Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi šajā lietā ir izpildīti, proti, ka šajā tiesvedībā aplūkotos prasījumus galvotājas apvienības ir apstrīdējušas termiņā un ka tie pēc radušos strīdu izšķiršanas var tikt mainīti.

83 Beļģijas valdība apgalvo, ka attiecīgos nepiedzītos prasījumus tik un tā varēja pamatoti ierakstīt B kontos, jo tie faktiski nebija nodrošināti Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Tā apgalvo, ka, ņemot vērā galvojumu sistēmas bankrotu, uz ko kopš 1993. gada balstās tranzīta sistēma, izmantojot TIR karneti, un pēc apdrošinātāju pūla atteikuma Beļģijas galvotājām apvienībām izmaksāt atlīdzinājumu šie nodrošinājumi vairs nebija realizējami šo apvienību maksātnespējas dēļ, tādējādi attiecīgie prasījumi bija jāieraksta B kontos kā nenodrošināti prasījumi.

84 Jānorāda, ka galvotājas apvienības tiesības un pienākumus, kas ir paredzēti TIR konvencijā, vienlaicīgi reglamentē minētā konvencija, Kapienu tiesības un galvojuma līgums, uz kuru attiecas Beļģijas tiesības un ko šī apvienība bija noslēgusi ar Beļģijas Karalisti (šajā sakarā skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *BGL* 45. punktu).

85 Saskaņā ar Muitas kodeksa 193. pantu nodrošinājums, kas prasīts par muitas parāda samaksu, var būt galvojums, un saskaņā ar Muitas kodeksa 195. pantu galviniēks rakstveidā uzņemas saistības solidāri ar parādnieku samaksāt nodrošināto maksājamo muitas parāda summu.

- 86 Runājot it īpaši par preču pārvadājumiem, izmantojot TIR karnetes, kas ir minēti Muitas kodeksa 91. panta 2. punkta b) apakšpunktā, no TIR konvencijas 8. panta 1. punkta izriet, ka ar galvojuma līgumu galvotājas apvienības arī uzņemas samaksāt muitas nodokļus, kas jāmaksā parādniekam, un tās ir kopīgi un solidāri ar parādniekiem atbildīgas par šo summu samaksu, pat ja saskaņā ar tā paša panta 7. punktu kompetentajām iestādēm pirms prasības iesniegšanas pret galvotāju apvienību pēc iespējas jāliek maksājumu izdarīt personai vai personām, kas ir tieši atbildīgas.
- 87 Šādos apstākļos nevar apstrīdēt, ka galvotāju apvienību sniegtā garantija TIR pārvadājuma kontekstā atbilst “nodrošinājuma” jēdzienam Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 88 Tomēr jānorāda, ka saskaņā ar TIR konvencijas 8. panta 3. punktu katra dalībvalsts par vienu TIR karneti nosaka maksimālo summu, kādu var prasīt no galvotājas apvienības.
- 89 Tādēļ, kā to atzīst arī Komisija, noteiktie prasījumi, kas saistīti ar TIR pārvadājumiem, principā ir jāieraksta A kontos un saskaņā ar Regulas Nr. 1150/2000 10. pantu jānodod Komisijai līdz nodrošinājuma maksimālajai summai, kas ir nolīgta TIR sistēmā, pat ja atsevišķos gadījumos muitas parāds pārsniedz šo summu.
- 90 Šāda interpretācija ir saderīga ar B kontu ieviešanas mērķiem, kas saskaņā ar Regulas Nr. 1150/2000 preambulas vienpadsmito apsvērumu ir dot iespēju Komisijai labāk

uzraudzīt dalībvalstu darbību pašu resursu iekasēšanā, kā arī ņemt vērā to radīto finanšu risku.

- 91 Beļģijas valdības argumentācija, ka TIR režīma krīze izraisīja galvojumu sistēmas sabrukumu, uz kuru balstījās šis režīms, kā rezultātā kopš 1993. gada strīdīgie prasījumi faktiski vairs nebija nodrošināti un tādējādi attiecīgās summas esot bijis jāieraksta B kontos, nav atbalstāma.
- 92 Nav jāpārbauda, vai nodrošinājumu sistēma, kas tika ieviesta ar TIR konvenciju, attiecīgajā laikposmā vairs nedarbojās, un — kā to norāda Komisija — šķiet, ka ar Beļģijas iestāžu vienpusēju lēmumu prasījumus ierakstīt B kontos katrā ziņā ir pārkāpts dalībvalstīm saskaņā ar Regulas Nr. 1150/2000 17. panta 1. punktu uzliktais pienākums veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai, ievērojot šajā regulā paredzētos nosacījumus, Komisijai nodotu pašu resursus.
- 93 Minētais 17. panta 1. punkts konkrēti nosaka lojālas sadarbības prasības, kas izriet no EKL 10. panta un saskaņā ar kurām dalībvalstīm, no vienas puses, jāatklāj Komisijai problēmas, kas tām rodas, piemērojot Kopienu tiesības (pēc analogijas skat. *inter alia* 2002. gada 2. jūlija spriedumu lietā C-499/99 Komisija/Spānija, *Recueil*, I-6031. lpp., 24. punkts), un, no otras puses, tām nav ļauts ieviest valsts aizsardzības pasākumus, atbildot uz iebildumiem, atrunām vai nosacījumiem, ko varētu noteikt Komisija (pēc analogijas skat. 1981. gada 5. maija spriedumu lietā 804/79 Komisija/Apvienotā Karaliste, *Recueil*, 1045. lpp., 32. punkts). Šajā gadījumā netiek apstrīdēts, ka Beļģijas Karaliste ir rīkojusies vienpusēji, neatklājot Komisijai problēmas Kopienu tiesību piemērošanā pat pēc Komisijas izteiktajiem iebildumiem.

- 94 Šāds pienākums vēl jo vairāk ir svarīgs, jo, kā Tiesa norādījusi iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Dānija 54. punktā, pašu resursu ieņēmumu deficīts jākompensē vai nu no citiem pašu resursiem, vai arī veicot pielāgojumus izdevumos.
- 95 Turklāt Beļģijas valdība nevar atsaukties uz nepārvaramu varu Regulas Nr. 1150/2000 17. panta 2. punkta izpratnē. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar “nepārvaramas varas” jēdzienu saprot neparastus un neparedzamus apstākļus, ko persona, kas uz tiem atsaucas, nevar kontrolēt, un kuru sekas, neskatoties uz pienācīgu rūpību, nav novēršamas (skat. *inter alia* 1987. gada 5. februāra spriedumu lietā 145/85 *Denkavit, Recueil*, 565. lpp., 11. punkts). Ar vienpusēju lēmumu ierakstot strīdīgos prasījumus B kontos un neatklājot šo problēmu Komisijai, neskatoties uz tās iebildumiem, Beļģijas Karaliste acīmredzami nav rīkojusies ar pienācīgu rūpību, lai novērstu apgalvotās sekas.
- 96 Novēlota un nepareiza prasījumu iekļaušana B kontos izraisa novēlotu attiecīgo pašu resursu ierakstīšanu Komisijas kontā, kam atbilstoši Regulas Nr. 1150/2000 9. un 10. pantam ir jānotiek tajā pašā termiņā, kāds ir paredzēts, lai minētos prasījumus ierakstītu A kontos saskaņā ar šīs pašas regulas 6. panta 3. punkta a) apakšpunktu.
- 97 Ņemot vērā visus iepriekšējos apsvērumus, vairākas pirmā iebilduma daļas ir pamatotas.

Par otro iebildumu attiecībā uz citu B kontos nepareizi ierakstītu summu nepaziņošanu Komisijai

- 98 Jāatzīst, pirmkārt, ka ne prasības pieteikumā, ierosinot lietu, ne atbildes rakstā Komisija neizskaidro šo prasījumu daļu un, otrkārt, ka Komisijas prasa atzīt to pienākumu neizpildi, kurus uzliek vienīgi Regulas Nr. 1150/2000 6., 9., 10. un 11. pants.
- 99 Šādos apstākļos otrais iebildums ir jānoraida.

Par trešo iebildumu attiecībā uz nokavējuma procentu, kas saistīti ar Komisijai maksājamām summām, nesamaksāšanu

Lietas dalībnieku argumenti

- 100 Komisija apgalvo — tā kā Beļģijas iestādes vēl nav nodevušas lielu daļu no maksājamām summām un tā kā nodotās summas tika nodotas novēloti, saskaņā ar Regulas Nr. 1150/2000 11. pantu ir maksājami nokavējuma procenti. Kā norāda Komisija, šie procenti attiecas uz visu galvoto summu, kura bija jāieraksta A kontos.
- 101 Beļģijas valdība savukārt uzskata — tā kā attiecībā uz 66 karnetēm, par kurām ir runa šajā tiesvedībā, Beļģijas iestādes vēl nav varējušas veikt reālu piedziņu, termiņa šo prasījumu nodošanai Kopienām atskaite vēl nav sākusies un līdz ar to nevar būt runa

par nokavējuma procentiem. Runājot par 1999. gadā piedzītajiem muitas nodokļiem pēc apdrošinātāju pūla veiktā maksājuma, tie tika nodoti Komisijai noteiktajos termiņos. Pakārtoti Beļģijas valdība norāda, ka Komisija šos nokavējuma procentus aprēķina nepareizi, jo par sešām attiecīgajām TIR karnetēm, kuru nodrošinājumu minētais pūls izpildīja 1999. gadā, Beļģijas valsts faktiski samaksāja vairāk par maksājamo summu, kaut arī Komisija, šķiet, uzskata, ka pamatsumma, kas izmantojama nokavējuma procentu aprēķināšanai, ir summa, ko Beļģijas valsts ir samaksājusi, nevis summa, ko tā bija parādā.

Tiesas vērtējums

- 102 Saskaņā ar Regulas Nr. 1150/2000 11. pantu par visiem kavējumiem, izdarot ierakstus šīs regulas 9. panta 1. punktā minētajā kontā, attiecīgajai dalībvalstij jāmaksā nokavējuma procenti, kurus piemēro visam kavējuma periodam. Šie procenti ir maksājami neatkarīgi no iemesla, kādēļ šie resursi Komisijas kontā ir ierakstīti ar nokavējumu (skat. *inter alia* iepriekš minēto 2005. gada 14. aprīļa spriedumu lietā Komisija/Nīderlande, 91. punkts).
- 103 Tādējādi pirmajā iebildumā atzītā pašu resursu neiekļaušana un novēlota iekļaušana Komisijas kontā saskaņā ar Regulas Nr. 1150/2000 11. pantu dod tiesības saņemt nokavējuma procentus, kuru nesamaksāšanu Beļģijas Karaliste neapstrīd; līdz ar to trešais iebildums ir pamatots.
- 104 Ņemot vērā, ka ar šo prasību Komisija nevēlas panākt, lai tiktu atzīta pienākumu neizpilde attiecībā uz katru no Tiesai uzskaitītajām TIR karnetēm, un tā kā nav skaitļos izteikta pieprasījuma, maksājamo nokavējuma procentu summa šajā tiesvedībā nav jānosaka.

105 Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, ir jāatzīst, ka:

- neiegrāmatojot vai novēloti ieegrāmatojot pašu resursus, kas izriet no TIR karnetēm, kuru procedūra nav likumīgi pabeigta, kā arī ierakstot tos B kontos, nevis — kā tas bija jādara — A kontos, kā rezultātā attiecīgie pašu resursi netika termiņā nodoti Komisijai,

- atsakoties maksāt ar Komisijai maksājamām summām saistītos nokavējuma procentus,

Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Regulas Nr. 1150/2000 — kura ar 2000. gada 31. maiju ir atcelusi un aizstājusi Regulu Nr. 1552/89, kuras mērķis ir tāds pats — 6., 9., 10. un 11. pants.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 106 Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 2. punktu lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums ir galvenokārt nelabvēlīgs, jāpiespriež Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **neiegrāmatojot vai novēloti ieegrāmatojot pašu resursus, kas izriet no TIR karnetēm, kuru procedūra nav likumīgi pabeigta, kā arī ierakstot tos B kontos, nevis — kā tas bija jādara — A kontos, kā rezultātā attiecīgie pašu resursi netika termiņā nodoti Eiropas Kopienu Komisijai,**

atsakoties maksāt ar Eiropas Kopienu Komisijai maksājamām summām saistītos nokavējuma procentus,

Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 6., 9., 10. un 11. pants Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienu pašu resursu sistēmu un kura ar 2000. gada 31. maiju ir atcēlusi un aizstājusi Padomes 1989. gada 29. maija Regulu (EEK, *Euratom*) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, *Euratom* par Kopienu pašu resursu sistēmu un kuras mērķis ir tāds pats;

- 2) **prasību pārējā daļā noraidīt;**
- 3) **Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]